

Informe en relació amb l'Avantprojecte de llei pel qual es modifiquen diverses lleis en matèria audiovisual i de publicitat institucional per afavorir la transparència i la sostenibilitat del sector de la comunicació.

El Departament de la Presidència ha tramès a aquesta Autoritat còpia de l'Avantprojecte de llei pel qual es modifiquen diverses lleis en matèria audiovisual i de publicitat institucional per afavorir la transparència i la sostenibilitat del sector de la comunicació, per tal que aquesta emeti, amb caràcter d'urgència, el corresponent informe.

(...)

I

(...)

II

Segons s'exposa en el preàmbul de l'Avantprojecte de llei sotmès a informe, l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat la competència exclusiva sobre l'organització de la prestació del servei de comunicació audiovisual de la seva titularitat (art. 146) i sobre l'organització de la seva Administració, és a dir, l'estructura i la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial i també les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa (art. 150).

L'actuació de la Generalitat en aquest àmbit es regeix per diverses lleis, en concret, per la Llei 22/2005, del 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya, la Llei 2/2000, del 4 de maig, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC), la Llei 11/2007, de l'11 d'octubre, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuels (CCMA), i la Llei 18/2000, de 29 de desembre, per la qual es regula la publicitat institucional.

Tal i com s'exposa en l'Avantprojecte i com es detalla en la Memòria adjunta al dit Avantprojecte, aquestes lleis requereixen una revisió com a conseqüència de diverses circumstàncies, relacionades amb la transparència i la sostenibilitat dels mitjans de comunicació, tenint en compte les exigències de la societat com les derivades de l'actual conjuntura econòmica. Per tant, la modificació de determinats articles d'aquestes lleis constitueix l'objecte de l'Avantprojecte examinat (art. 1).

L'Avantprojecte s'estructura en quatre capítols, corresponent cadascun d'ells a cadascuna de les quatre lleis que es modifiquen. En concret, el capítol I de l'Avantprojecte conté les modificacions de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la Comunicació audiovisual de Catalunya. Entre d'altres, s'estableixen diverses disposicions que completen les tasques d'inspecció dels òrgans competents en relació amb les possibles infraccions de la llei, i de manera singular, les emissions de ràdio i televisió sense títol habilitant. Així, s'amplien els mitjans de la inspecció i es completa la regulació de la col·laboració de tercers en les tasques d'inspecció i de la cooperació en aquest àmbit entre el CAC i l'Administració de la Generalitat.

El capítol II de l'Avantprojecte conté la modificació de la Llei 4/2000, del 4 de maig, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, que afecta als articles que regulen l'estatut del president i dels membres del CAC.

El capítol III de l'Avantprojecte estableix la modificació de les disposicions de la Llei 11/2007, d'11 d'octubre, de la CCMA, que fan referència a la naturalesa d'aquesta entitat, al seu règim de contractació i a l'estatut dels seus membres.

Finalment, el capítol IV de l'Avantprojecte introdueix diverses modificacions en la Llei 18/2000, de 29 de desembre, per la qual es regula la Publicitat Institucional. Entre d'altres, s'actualitza el règim de contractació de la creació publicitària per ajustar-lo a l'actual normativa sobre contractes del sector públic, segons s'exposa en el preàmbul de l'Avantprojecte examinat.

En aquest informe s'examina l'Avantprojecte de llei des de la perspectiva de la protecció de dades de caràcter personal. Per tant, a banda d'altres qüestions regulades en l'Avantprojecte, a continuació es farà esment d'aquells aspectes que es consideren rellevants en atenció al que disposa la normativa de protecció de dades, en concret, la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD) i el Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel que s'aprova el Reglament de desenvolupament de la LOPD (en endavant, RLOPD).

III

A) Article 128 de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya, relatiu a les activitats d'inspecció que exerceix el CAC.

L'article 7 de l'Avantprojecte afegeix un nou apartat 2 a l'article 128, citat, en què es preveu que l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de comunicació audiovisual exerceix determinades activitats d'inspecció en matèria de comunicació audiovisual, amb exclusió de les que són competència del CAC.

En aquest context, l'Avantprojecte afegeix un nou apartat 5 al dit article 128, amb el text següent:

“5. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya i l'òrgan competent de l'Administració de la Generalitat en matèria de comunicació audiovisual s'han de facilitar, de forma recíproca, la informació que sigui requerida sobre les activitats d'inspecció que duguin a terme en el marc de les respectives competències.”

Des del moment que, en la informació relativa a les respectives activitats d'inspecció a la que es refereix el dit article 128.5 de la Llei 22/2005, en la redacció proposada en l'Avantprojecte, es continguin dades de caràcter personal, caldrà tenir en compte la necessària aplicació de la LOPD.

L'article 3.a) de la LOPD defineix les dades de caràcter personal com “qualsevol informació referent a persones físiques identificades o identificables”. La comunicació d'informació prevista entre el CAC i l'òrgan competent de l'Administració de la Generalitat a què es refereix el dit article 128.5, citat, si aquesta conté dades personals, constitueix un “tractament de dades” (art. 3.c) de la LOPD), en concret, una comunicació de dades, entesa com qualsevol revelació de dades efectuada a una persona diferent de l'interessat.

Les cessions de dades personals s'han de sotmetre al règim general aplicable, configurat en l'article 11 de la LOPD en els següents termes:

“Les dades de caràcter personal objecte del tractament només poden ser comunicades a un tercer per al compliment de finalitats directament relacionades amb les funcions legítimes del cedent i del cessionari amb el consentiment previ de l'interessat.”

L'article 11, en el seu apartat 2, preveu diversos supòsits en què el consentiment no és necessari per a poder comunicar les dades, entre d'altres, que la comunicació estigui prevista en una norma amb rang de llei.

En el cas previst en l'article 128.5, citat, la comunicació de dades es produirà entre el CAC i un òrgan de l'Administració de la Generalitat, competent en matèria de comunicació audiovisual. El CAC és un ens públic de caràcter institucional que actua amb plena independència, com a autoritat dotada de personalitat jurídica pròpia (art. 1.1 de la Llei 2/2000). L'“òrgan competent” al que fa referència l'Avantprojecte, forma part de l'Administració de la Generalitat. Per tant, cal entendre que la comunicació d'informació es produirà, als efectes que interessin, entre administracions públiques, de manera que resulta aplicable l'article 21 de la LOPD, segons el qual:

“1. Les dades de caràcter personal recollides o elaborades per les administracions públiques per a l'exercici de les seves atribucions no han de ser comunicades a altres administracions públiques per a l'exercici de competències diferents o de competències que tractin matèries diferents, excepte quan la comunicació tingui com a objecte el tractament posterior de les dades amb finalitats històriques, estadístiques o científiques.

(...)

4. En els supòsits que preveuen els apartats 1 i 2 d'aquest article no és necessari el consentiment de l'afectat a què es refereix l'article 11 d'aquesta Llei.”

Per tant, en relació amb la previsió de comunicació d'informació de l'article 128.5 de la Llei 22/2005, en la redacció donada en l'Avantprojecte, quan aquesta informació contingui dades personals, cal entendre que hi haurà la suficient habilitació legal, als efectes de la LOPD, per comunicar les dades sense consentiment dels afectats (article 3.e) LOPD), sempre que la comunicació es fonamenti en el compliment de les finalitats relatives a la funció inspectora que la normativa atribueix al CAC i al dit òrgan competent, en matèria de comunicació audiovisual.

B) Article 128 bis de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya.

L'article 8 de l'Avantprojecte preveu l'addició de l'article 128 bis a la Llei 22/2005, relatiu a la col·laboració de tercers en les funcions inspectores i altres actes d'investigació, amb el text següent:

“1. Els òrgans amb funcions inspectores poden recavar informació de les persones físiques o jurídiques que siguin identificades en les investigacions relatives a la prestació de serveis de comunicació audiovisual sense disposar del títol habilitant, amb independència del seu grau de participació o vinculació en aquests serveis.

2. Les persones físiques o jurídiques que siguin requerides en relació amb els serveis de comunicació audiovisual que es presten sense disposar del títol habilitant han de facilitar la informació i la documentació que sigui demandada pels òrgans amb funcions inspectores en l'exercici de les seves competències, incloses les dades de caràcter personal, què no requeriran consentiment de tercers.

3. Les persones físiques o jurídiques la participació de les quals sigui determinant per a la prestació de serveis de comunicació audiovisual sense disposar de títol

habilitant, tenen l'obligació d'identificar de forma veraç el o els responsables editorials dels continguts que es difonen.

4. El personal amb funcions inspectores pot obtenir còpia o reproduir la documentació a què fa referència l'apartat 2, per incorporar-la a les diligències d'investigació que estigui duent a terme.

5. La documentació i les dades obtingudes pels òrgans competents en l'exercici de llurs funcions inspectores i de control tenen caràcter reservat i únicament es poden utilitzar per a la finalitat de l'actuació inspectora en el marc del procediment legalment establert.

(...)"

L'article 128 bis, citat, preveu un flux informatiu de documentació que pot contenir dades de caràcter personal. En concret, es preveu que els òrgans amb funcions inspectores puguin recollir informació de persones físiques i jurídiques (apartat 1), i que aquesta documentació pot contenir dades de caràcter personal. En relació amb aquestes, es preveu que no "requeriran consentiment de tercers" (apartat 2).

Per tant, respecte d'aquest flux informatiu de dades personals, caldrà aplicar els principis i garanties de la LOPD.

En concret, tenint en compte el règim de comunicació de dades (article 11 de la LOPD), cal entendre que el dit article 128 bis constituirà la norma amb rang legal habilitant de la comunicació de dades als òrgans amb funcions inspectores a què es refereix la Llei 22/2005, ateses les modificacions de l'Avantprojecte. Aquesta comunicació s'haurà de limitar, en qualsevol cas, a les dades necessàries per al compliment de les dites funcions inspectores, per aplicació dels principis de qualitat i de finalitat de les dades, configurats a l'article 4 de la LOPD, segons el qual:

"1. Les dades de caràcter personal només es poden recollir per ser tractades, així com sotmetre-les a aquest tractament, quan siguin adequades, pertinents i no excessives en relació amb l'àmbit i les finalitats determinades, explícites i legítimes per a les quals s'han obtingut.

*2. Les dades de caràcter personal objecte de tractament no es poden utilitzar per a finalitats incompatibles amb aquelles per a les quals les dades hagin estat recollides.
(...)."*

En aquests termes, la comunicació de dades als òrgans amb funcions inspectores, en els termes en què ho prevegi la normativa, resultarà legítima, als efectes de la normativa de protecció de dades, i no requerirà el consentiment de les persones titulars de les dades personals en qüestió (ja siguin les persones físiques directament requerides, o terceres persones), per aplicació del règim de comunicació de dades (article 11 LOPD).

En qualsevol cas, cal entendre que és la "comunicació" de les dades la que no requerirà el consentiment dels afectats, en els termes de l'article 3.e) de la LOPD.

En conseqüència, des d'un punt de vista formal, es recomana modificar la redacció de la darrera frase de l'article 128 bis, apartat 2, en la redacció donada en l'Avantprojecte, per la següent redacció, per tal d'adaptar-la a la terminologia pròpia de la LOPD:

"2. Les persones físiques o jurídiques que siguin requerides en relació amb els serveis de comunicació audiovisual que es presten sense disposar del títol habilitant han de facilitar la informació i la documentació que sigui demandada pels òrgans amb funcions inspectores en l'exercici de les seves competències. La comunicació

de les dades de caràcter personal que contingui la documentació, no requerirà el consentiment de les persones afectades.”

Sens perjudici d'aquestes consideracions, cal analitzar també la previsió de l'article 128 bis, apartat 3, segons la qual “les persones físiques o jurídiques la participació de les quals sigui determinant per a la prestació de serveis de comunicació audiovisual sense disposar de títol habilitant, tenen l'obligació d'identificar de forma veraç el o els responsables editorials dels continguts que es difonen.”

En aquest punt, l'Avantprojecte introdueix una obligació de comunicació de dades (la identitat del o dels responsables editorials), que recau en “les persones físiques o jurídiques la participació de les quals sigui determinant per a la prestació de serveis de comunicació audiovisual” sense títol habilitant.

Per analitzar aquesta obligació de comunicació d'informació, cal referir-se als conceptes de persones amb “intervenció determinant”, i de “responsable editorial”, en la Llei 22/2005.

La única referència que fa la Llei 22/2005 a persones que tenen una “intervenció necessària” en la prestació del servei, es troba en l'article 132.a) de la Llei 22/2005, segons el qual és infracció molt greu:

*“La prestació de serveis de comunicació audiovisual en els termes establerts per aquesta llei sense disposar de la llicència corresponent o sense haver dut a terme la comunicació prèvia preceptiva, segons que correspongui, i la col·laboració necessària per a la prestació d'aquests serveis. A l'efecte de la determinació del subjecte responsable de la comissió d'aquesta infracció, el Consell de l'Audiovisual de Catalunya o el Govern, segons que correspongui, han d'identificar la persona física o jurídica a qui es pugui atorgar la condició de responsable editorial dels continguts que es difonen, i també les **persones la intervenció de les quals és necessària o transcendent per a la dita prestació, sigui com a prestadores dels serveis de suport als serveis de difusió, sigui com a distribuïdores de serveis de comunicació audiovisual, sigui com a propietàries dels immobles des dels quals s'efectuen les activitats de difusió il·legal.**”*

Pel que fa als “responsables editorials”, segons l'article 1.b) de la Llei 22/2005, són les persones físiques o jurídiques prestadores de serveis de comunicació audiovisual, que assumeixen la dita responsabilitat. La Llei 22/2005 preveu que la responsabilitat editorial pot correspondre, també, a l'ens públic contractant (art. 36.4).

Tenint en compte que els responsables editorials poden ser persones físiques i que, en el cas que siguin persones jurídiques, aquestes actuen a través de persones físiques que les representen, l'article 128 bis, apartat 3, pot comportar un flux informatiu de dades personals.

Des de la perspectiva de la protecció de dades, l'article 128 bis, apartat 3, no especifica les persones (o categories de persones) que poden tenir una “participació determinant” i poden, en conseqüència, estar obligades a comunicar informació. No es concreta, doncs, qui podria ser el “cedent” d'informació en l'esmentat flux informatiu de dades personals.

En qualsevol cas, l'article 128 bis, apartat 3, examinat, està fet recaure en uns “cedents” d'informació que no es concreten, una obligació de comunicar dades personals que aquests cedents poden no estar en disposició de conèixer. És a dir, la comunicació de dades personals derivada de l'article 128 bis, apartat 3 (obligació per als col·laboradors necessaris d'identificar els responsables editorials), es planteja en

uns termes que poden resultar desproporcionats, des de la perspectiva de la normativa de la protecció de dades, tenint en compte els principis de qualitat i de finalitat (article 4 de la LOPD).

A tall d'exemple, i en el cas que la previsió de l'article 128 bis, apartat 3, s'estigui referint als mateixos col·laboradors necessaris que l'article 132.a), citat, convertir les persones propietàries de l'immoble en el que s'efectuen les activitats en qüestió (serveis de comunicació audiovisual sense llicència), en "cedents" obligats d'una informació que poden, raonablement, desconèixer (la identitat de persones físiques responsables, o de representants de persones jurídiques responsables), podria forçar els dits principis.

En connexió amb això, cal tenir en compte que l'article 9 de l'Avantprojecte modifica l'article 130 de la Llei 22/2005, afegint un nou paràgraf al dit article 130, amb el següent contingut:

"Es presumeix la responsabilitat editorial de les persones físiques o jurídiques que impedeixin les activitats d'inspecció o d'investigació dels òrgans competents i la participació de les quals sigui determinant per a la prestació dels serveis de comunicació audiovisual sense disposar de títol habilitant."

Si es posa en connexió aquesta previsió amb la de l'article 128 bis, apartat 3, podria donar-se la circumstància que el "cedent" de dades personals (el col·laborador necessari), en no poder aportar la informació requerida (la identitat del responsable editorial), per desconèixer tal informació, es convertiria en "responsable editorial", si es considera que ha "impedit" l'activitat d'inspecció, amb les conseqüències sancionadores que això podria comportar.

Aquesta circumstància confirma la consideració anterior, en el sentit que la comunicació de dades de l'article 128 bis, apartat 3, es formula en uns termes que poden resultar desproporcionats, des de la perspectiva de la protecció de dades.

Per tant, des de la perspectiva de la protecció de dades convindria no només aclarir, en la mesura del possible, quins poden ser els cedents d'informació en el supòsit de l'article 128 bis, apartat 3, examinat, sinó plantejar la comunicació de dades de manera que no suposi una obligació desproporcionada per als dits cedents.

IV

Article 6 de la Llei 2/2000, del 4 de maig, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

L'article 14 de l'Avantprojecte disposa la modificació de l'article 6 de la dita Llei 2/2000, referit a l'Estatut personal dels membres del CAC.

En la seva redacció actual, l'article 6 de la Llei 2/2000, preveu que els membres del CAC tenen dedicació exclusiva (apartat 1), que es troben subjectes al règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs de l'Administració de la Generalitat (apartat 2) i que no poden tenir, directament ni indirectament, interessos en empreses audiovisuals, de cinema, entre d'altres (apartat 3).

L'Avantprojecte introdueix determinades modificacions en l'Estatut personal dels membres del CAC. L'article 6.5 de la Llei 2/2000, en la redacció prevista en l'Avantprojecte, disposa que els membres del CAC poden exercir les seves funcions

en règim de dedicació exclusiva, amb caràcter remunerat, o de dedicació ordinària, amb caràcter gratuït sense perjudici de les dietes que corresponguin.

Pel que fa als membres del CAC amb “dedicació exclusiva”, segons l'article 6.6, examinat, en la redacció de l'Avantprojecte, aquests estan subjectes al mateix règim d'incompatibilitats que la persona titular de la presidència del Consell (articles 5.4 i 5.5 de la mateixa llei). Segons l'article 5.4 de la Llei 2/2000, en la redacció de l'Avantprojecte, la persona titular de la presidència del Consell té la condició d'alt càrrec de la Generalitat i està subjecte al règim aplicable a aquests (Llei 13/2005, de 27 de desembre, del règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs al servei de la Generalitat).

Pel que fa als membres del CAC amb “dedicació ordinària”, en l'Avantprojecte es disposa que no poden tenir, individualment o juntament amb llurs cònjuges, convivents, d'acord amb la normativa d'unions estables de parella, o altres familiars de primer grau de consanguinitat o afinitat, la titularitat de participacions que representin un percentatge igual o superior al 10% del capital de determinades empreses, excepte autorització expressa de la persona titular de la presidència del Consell (article 6.7 de la Llei 2/2000, en la redacció de l'Avantprojecte).

Segons l'article 6.8, citat, els membres del CAC amb dedicació ordinària “han de comunicar a la persona titular de la presidència”:

a) la participació directa o indirecta que, tant ells com llurs cònjuges, convivents - d'acord amb la normativa d'unions estables de parella- o altres familiars de segon grau de consanguinitat o afinitat, tinguin en el capital d'empreses audiovisuals, de cinema, de vídeo, de premsa, de publicitat, d'informàtica, de telecomunicacions o d'internet, així com els càrrecs o funcions que hi exerceixen.

b) qualsevol possible situació de conflicte d'interessos directe o indirecte que puguin tenir en l'exercici de la seva funció.

La presidència del Consell adoptarà les mesures pertinents per salvaguardar els interessos generals que té encomanats quan li sigui comunicat per part d'algun membre del consell una situació de conflicte d'interessos o bé quan en tingui coneixement d'ofici.”

L'accés per part de la persona titular de la presidència del CAC a les dades personals de determinades persones físiques, a conseqüència de l'obligació de comunicació que recau en els membres del Consell amb dedicació ordinària, implica un “tractament de dades” sotmès a la LOPD.

En relació amb la menció als familiars de segon grau, no queda clar si es fa referència als familiars “de segon grau”, o si inclou també els de primer grau (com es fa en l'article 6.7, esmentat, en la redacció de l'Avantprojecte). Sembla obvi que l'article 6.8, citat, es refereix també als familiars de primer grau, però caldria corregir-ho, indicant “fins a segon grau”.

Més enllà d'aquesta consideració de tipus formal, en el context de la relació laboral o contractual que s'estableix entre el CAC i els seus membres amb dedicació ordinària, no resulta contrari a la normativa de protecció de dades que aquests hagin de comunicar determinades dades personals pròpies, als efectes de constatar possibles situacions d'incompatibilitat. Ara bé quan es tracti de facilitar informació sobre persones alienes a la unitat familiar de convivència, es poden plantejar alguns dubtes.

En aquest sentit la Llei 13/2005, de 27 de desembre, del règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs al servei de la Generalitat, disposa que aquests han de fer una "declaració patrimonial i d'interessos", en la que cal fer referència als béns, els drets i les obligacions "*dels cònjuges o convivents i dels altres familiars de primer grau, sempre que aquests hi consentin*" (article 12). És a dir, la Llei 13/2005 preveu una comunicació de dades limitada als familiars de primer grau, en termes força restrictius atès que requereix en qualsevol cas el consentiment dels afectats.

No vol dir això que la fórmula emprada per la Llei 13/2005, pel que fa als alts càrrecs de la Generalitat sigui l'única admissible, però segurament l'opció plantejada en la proposta que estén l'obligació de facilitar informació sobre persones amb una relació de parentiu fins a segon grau pot resultar excessiva. Per una banda, moltes vegades la persona que ha de formular la declaració no disposarà d'aquesta informació, però fins i tot si en pogués disposar, no sembla proporcionat que persones que en principi no formen part de la unitat familiar hagin de veure sacrificat el seu dret a la protecció de dades pel càrrec públic que pugui assumir una altra persona amb la que, potser, només comparteixen una relació de parentiu.

Per això, convé diferenciar entre els familiars de primer grau – o fins i tot de segon grau- que formen part de la unitat familiar, de la resta de familiars, als efectes de valorar la pertinença de comunicar dades personals d'aquests.

Així, pot ser pertinent comunicar certa informació sobre participació en empreses del sector audiovisual de familiars de primer grau, o fins i tot de segon grau, que a més formen part de la unitat familiar, a causa de la relació i vinculació efectiva –també a nivell econòmic- entre els diferents membres d'una unitat familiar.

Ara bé, pel que fa als familiars que no formen part de la unitat familiar, la comunicació de dades d'aquestes persones, alienes al més estricte i proper cercle familiar del membre del CAC (la unitat familiar), podria ser excessiva i, per tant, desproporcionada, en els termes previstos en l'article 6.8 examinat, a menys que es disposi del seu consentiment.

Per això, i sens perjudici de la possibilitat d'emprar altres fórmules més restrictives, com la prevista a la Llei 13/2005, la redacció que es proposa per a l'article 6.8.a) podria ser la següent:

"a) la participació directa o indirecta que, tant ells com llurs cònjuges, convivents - d'acord amb la normativa d'unions estables de parella- o altres familiars de fins a segon grau de consanguinitat o afinitat, tinguin en el capital d'empreses audiovisuals, de cinema, de vídeo, de premsa, de publicitat, d'informàtica, de telecomunicacions o d'internet, així com els càrrecs o funcions que hi exerceixen. Quan es tracti de familiars de primer o de segon grau que no formen part de la unitat familiar serà necessari el seu consentiment."

V

A) Article 4 de la Llei 11/2007, d'11 d'octubre, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

L'article 16 de l'Avantprojecte preveu la modificació, entre d'altres, de l'apartat 2 de l'article 4 de la Llei 11/2007, amb l'addició del text següent:

“Queda prohibida la inclusió de clàusules de confidencialitat o altres mesures tendents a reduir o eliminar la publicitat contractual en aquells contractes que subscrigui la Corporació i que tinguin per objecte la compra, el desenvolupament, la producció o la coproducció de programes audiovisuals.”

Aquesta addició completa la previsió de l'article 4.2, citat, segons el qual la contractació de la CCMA s'ha d'ajustar a les normes de dret privat, llevat dels supòsits en què s'hagi de regir per la legislació sobre contractació administrativa. Aquest article 4.2 afegeix que, en tots els casos, s'han de respectar els principis generals establerts per la legislació sobre contractació de les administracions públiques.

Cal fer avinent que l'addició a l'article 4.2, prevista en l'Avantprojecte, no concreta el concepte de “publicitat contractual” al que fa referència, de manera que no és clar quin informació podria quedar afectada per aquesta prohibició de clàusules de confidencialitat. Caldria clarificar per això que s'està referint a la publicitat exigible d'acord amb les normes aplicables a la contractació de la CCMA.

En relació amb la publicitat d'informació relacionada amb els contractes de la CCMA, vist el que disposa l'article 4.2 de la Llei 11/2007, cal remetre's a les previsions del Text refós de la Llei de contractes del sector públic (TRLCSF), aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, en relació amb la contractació pública i, en concret, amb el compliment de principi de publicitat en aquest àmbit (article 53 del TRLCSF).

També cal tenir en compte les previsions de la Llei 29/2010, del 3 d'agost, de l'ús dels mitjans electrònics al sector públic de Catalunya (art. 10.1.b), de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya (art. 28.2.e), així com la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

En qualsevol cas, des de la perspectiva de la protecció de dades, cal fer notar que el TRLCSF (art. 153) preveu certes limitacions, que hauran de ser degudament justificades, en matèria de publicitat d'informació contractual que poden derivar-se de la protecció de l'interès públic, interessos comercials, la seguretat de l'Estat o que pugui obstaculitzar l'aplicació d'una norma, com seria el cas de la normativa de protecció de dades.

Per tot això, la prohibició de clàusules de confidencialitat de l'article 4.2, examinat, no pot contravenir l'exigència de publicitat d'informació contractual, en els termes previstos en la normativa estudiada, la qual té en compte els principis i garanties de la LOPD.

Es proposa, doncs, la següent redacció per a l'apartat 2 de l'article 4 de la Llei 11/2007:

“Queda prohibida la inclusió de clàusules de confidencialitat o altres mesures tendents a reduir o eliminar la publicitat contractual **exigible d'acord amb la normativa aplicable a la contractació pública**, en aquells contractes que subscrigui la Corporació i que tinguin per objecte la compra, el desenvolupament, la producció o la coproducció de programes audiovisuals.”

B) Article 9 de la Llei 11/2007, d'11 d'octubre, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

L'article 18 de l'Avantprojecte preveu la modificació de l'article 9 de la Llei 11/2007, en concret, als efectes que interessin, es preveu afegir un nou apartat 6 a l'article 9 de la Llei 11/2007, amb el següent contingut:

“6. Els membres del Consell de Govern que exerceixen les seves funcions en règim de dedicació ordinària han de comunicar a la persona titular de la Presidència:

a) la participació directa o indirecta que, tant ells com llurs cònjuges, convivents - d'acord amb la normativa d'unions estables de parella- o altres familiars de segon grau de consanguinitat o afinitat, tinguin en el capital d'empreses audiovisuals, de cinema, de vídeo, de premsa, de publicitat, d'informàtica, de telecomunicacions o d'internet, així com els càrrecs o funcions que hi exerceixen.

b) qualsevol possible situació de conflicte d'interessos directe o indirecte que puguin tenir en l'exercici de la seva funció.

La presidència del Consell adoptarà les mesures pertinents per salvaguardar els interessos generals que té encomanats quan li sigui comunicat per part d'algun membre del consell una situació de conflicte d'interessos o bé quan en tingui coneixement d'ofici.”

La redacció de l'article 9.6.a) de la Llei 11/2007, en la redacció donada per l'Avantprojecte, guarda una clara similitud amb la redacció de l'article 6.8.a) de la Llei 2/2000, examinat en l'anterior Fonament Jurídic d'aquest informe. En l'article 9.6.a) que ara examinem, es preveu la comunicació de dades per part, en aquest cas, dels membres del Consell de Govern de la CCMA, no només pròpies, sinó de cònjuges, convivents o altres familiars de segon grau de consanguinitat o d'afinitat. En definitiva, es preveu una comunicació de dades de terceres persones que no tenen, en principi, cap vinculació amb la CCMA.

Les consideracions de l'anterior Fonament Jurídic, relatives a la previsió de l'article 6.8.a) de la Llei 2/2000 sobre comunicació de dades de familiars de primer i segon grau, es fan extensibles a la previsió de l'article 9.6.a) que ara s'examina, en relació amb la comunicació de dades de familiars dels membres, en aquest cas, del Consell de Govern de la CCMA.

Finalment, pel que fa a la modificació de la **Llei 18/2000, de 29 de desembre, per la qual es regula la publicitat institucional**, les previsions de l'Avantprojecte (contingudes en el capítol IV, articles 20 a 23 de l'Avantprojecte), no tenen una especial incidència en matèria de protecció de dades, per la qual cosa no resulta necessari fer valoracions al respecte.

Barcelona, 12 de desembre de 2013